

1916 Brev från Gunnarskog.

Nu är det snö och duktigt kallt, 20—25 grader. Körslorna på vägar och i timmerskog ha börjat på allvar. Det är mycket arbete innan timmervägarna bli i ordning, då, såsom nu var fallet, snön kom innan marken fick tjäla. Sjöarna och tjärnen äro även till stor del dåligt tillfrusna.

Timmerdrivningen har, som sagt, börjat, och det är en massa virke som skall utforslas i vinter. Bolagen köpte i höst mycket skog av bönderna, och bland sina egna skogar ha de företagit avsevärda gallringar. Betalningen för tolt på rot, 9 tum, har varit 100 till 125 kr. Den som i dessa tider har skog att sälja förtjänar bra. Jössefors bolag är det mest "drivande", även går detta bolag före då det gäller betalning till körare och huggare, en heder för det i dessa dyra tider, då man behöver förtjäna så mycket som möjligt för att kunna klara sin existens. Huggprisen äro mestadels låga här på orten, mot på andra håll, vadan mången arbetare ger sig av härifrån till andra orter där det betalas mera. För tusen löpfot är hugglön 7 kr. och 3 kr. pr tolt timmer, det mesta betalt det har varit någon gång. En god arbetare kan nog ej göra färdiga mer än en 4-å 500 fot pr dag, då, som nu är fallet, dagarna äro korta och barken frusen, så det yr ikring den arbetande. Till sådant arbete tarvas nog mera mat än till något annat göra. Det ser icke så vidare lovande ut med de smått tilltagna brödransonnerna, men vi få hoppas det artar sig bättre än vi tro.

Gunnarskog är ej vidare begävat med kommunikationer. Vi ha $2\frac{1}{2}$ å 3 mil till järnvägsstation. Det har varit tal om att framdraga järnväg från Arvika norrut genom socknen, men när blir väl det? Det är svårt att ha 2 å 3 mil till läkare då sjukdom påkommer.

Arvika har varit inköps- och avsaluplatsen för oss Gunnarskogsbor och är väl ock så nu, fastän man icke får varken sälja eller köpa efter eget behag.

Det största antalet av arbetare här, särskilt skogs- och jordbruks-, äro ej organiserade.

Post ha vi varje dag vid Gunnarskogs station och längre bort i socknen 3 gånger i veckan genom postbärare. Vi hålla oss med många slags tidningar. Och nu ville jag passa på tillfället att till red. av Halvveckoupplagan hemställa om den ville ta i övervägande att öka på ett nummer, så vi finge den 3 gånger i veckan. Eder ärade tidning skulle bli än mera spridd, och vi kunde undvara en del andra tidningar. Vi finge naturligtvis finna oss i en högre avgift. Hav tack för år som gått och lycka till under 1917.

B—n.

Brev från Gunnarskog. 1917

Kanske det kunde intressera tidningens läsare att få veta något från Gunnarskogs socken?

Våren låter här vänta på sig. Snön är ännu på en del platser 50 å 60 cm. djup och snösmältningen går mycket sakta, fastän det är så långt lidet i april månad. Nu vänta vi alla på att våren på allvar skall komma, och vi hoppas att den gör det även i år, fastän han dröjer. Lärkan, vårens budbärarinna, har anlänt hit.

En ovanligt sträng vinter har rått detta år. Under januari och februari månader var här 20—37 grader kallt, omvärlande med rätt starka snöfall. Marsvintern gjorde också sitt bästa för att kunna visa ett bistert ansikte, med bitande köld och rasande snöstormar. Stora skogsavverkningar, mera omfattande än unner något av de senare åren, ha ägt rum i våra skogar denna vinter. Stora massor virke äro nu framforslade till vattendragen.

Invånarantalet i Gunnarskog var den 31 december 1916 4,304 personer. Gunnarskogs äldsta invånare är Jan Jonsson i Treskog. Han är född den 22 februari 1822.

Ett nytt bolag har bildats i Treskog med ändamål att driva diversehandel. Aktiekapitalet skall vara minst 5,000 och högst 15,000 kr. I Gunnarskog finnas tre kooperativa handelsföreningar, och en fjärde är under bildande. Lantmannaförening finns här, med ett medlemsantal av 107 lantmän.

Sjukligt har det varit en tid här i Gunnarskog; i nästan varje stuga har någon legat sjuk. Den grasserande sjukdomen har varit måslingen.

Gunnarskog är vanlottat i fråga om kommunikationer. Koncession har dock nu sökts för en järnväg Arvika—Gunnarskog—Gräsmark—Lekvattnet—Torsby. Kommer denna järnväg till stånd, skall den givetvis få den största betydelse för dessa trakter, ty här finnas flera gruvor av olika slag, som det nu ej lönar sig att bearbeta. Vattenfall — därav en del rätt betydande — komma i förening med den påtänkta järnvägen att ge upphov till nya industrier. Våra skogar skulle få större värde o. s. v.

Naturen i Gunnarskog är rik och omvärlande. Berg, skog och sjö möta ögat överallt. Bergen äro skogbevuxta; barrskog och lövskog kanta vattendragens stränder, och i dalgångarna, mellan bergshöjder och kullar, framkynta vackra etugor och väl skötta åkerfält. Den vackraste platsen i Gunnarskog är trakten kring kyrkan. På denna trakt är även tät bebyggt med vackra bondgårdar. I denna trakt äro de sälsynt vackra sjöarna Gunnarn och Bergsjön belägna.

Samtalsämnen äro många i dessa händelserika dagar. Än diskuteras det ena, än det andra. Vad skola vi stå? Är den mest brännande livsfrågan. Här är nu knappt med alla slag av livsmedel. I handelsbo-

darna finns intet att köpa, så att för dem som själva icke producera något, utan måste köpa allt det de skola leva av, är det sannerligen svårt. De mjölransoner som tilldelats oss räcka absolut inte, hur man än bjuder till att spara, i synnerhet nu, då intet annat finns att köpa. Svåra tider är det för vias, och det gäller för alla att göra sitt bästa för att lyckligt genomgå svårigheterna och hoppas på bättre tider, som väl en gång skola inträda. Men var det manne oundgängligt att vi skulle komma i ett så fatalt läge? Kanske säkert icke! Ty det kan ju ej förnekas att många felgrepp gjorts i vår livsmedelspolitik och att många försommelser därjämte äro orsaker till att vi kommit i ett värre läge än vi, om mera förtänksamhet funnits, behövt komma i. Varför gjordes inte processen kort med pobbare och luredrejdare? — för att ta exempel. Ty även dessa ha, när de efter behag fingo husera, bidragit till svårigheterna.

Våra förfäder i Gunnarskog trodde nästan allmänt på varjebanda naturvåsen, såsom spöken, bergfolk, tomtar, skogsrå o. s. v. Och varför skulle de ej tro på sådant i denna trakt, än dyster och vild, än mild och leende, där varje buske, varje klyfta erbjuder ett förträffligt tillfälle för dessa varelser att leka kuragömma med människan? Gammalt folk berättar också många sagor och sägner från fordom.

Huvudnäringen i Gunnarskog är jordbruket, som är ganska högt uppdrivet, men naturligtvis inte såsom det borde vara. Men i år, då alla goda möjligheter till livsmedelsproduktion böra utnyttjas, skola vi inrikta arbetet på att odla så mycket som möjligt; ej en enda jordrot, som lämpar sig för odling, får ligga obrukad. Vi böra få två strån att växa där förr endast växte ett.

Dagens Nyheters prenumeranter ha i bilagan Småbrukaren en förträfflig lantbrukstidning, som bör läsas av alla som idka lantbruk. Denna tidning lämnar värdefulla råd i allt vad därtill hör.

Många hälsningar från Gunnarskog till redaktionen av denna tidning och alla dess läsare.

Ivar Öhrne.